

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.398/2020/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Ujvári Tamás Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Ujvári Tamás ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (cím) felperesnek - a Kerchnerné dr. Felső Zsuzsanna ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 19.P.20.699/2019/45. számú ítélete ellen a felperes részéről 46. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy az állam visel 800 000 (nyolcszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] 2018. április 6. napján 9 óra 10 perckor az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben fogvatartott felperes **A-T. Kft.**-nél történt foglalkoztatása során tű szúrta meg a felperes bal kezének mutatóujját (a továbbiakban: üzemi baleset). A tű idegen testként nem maradt vissza a felperes mutatóujjában. A munkáltató balesetet észlelő minőségellenőre bekötötte a felperes kezét.
- [2] A felperes 2018. április 11. napján jelentkezett az alperes orvosi rendelésére, mivel hivatkozása szerint tű tört a bal kezének mutatóujjába; az alperes orvosa nem észlelt érzékenységre, gyulladásra utaló jelet, ezért a kiállított ambuláns vizsgálati lapon azt tüntette fel, hogy „teendőt nem igényel, dolgozhat.”
- [3] A felperes 2018. április 24-én ismét jelentkezett az alperes orvosi rendelésén: az erről kiállított egészségügyi dokumentáció anamnézise szerint tű tört a felperes bal kezének mutatóujjába, ezért sebészeti szakrendelésre utalták a felperest. 2018. április 27-én szállították át a felperest a **S. E. K. Sürgősségi (sebészeti) Osztályára**, ahol státuszként rögzítették, hogy a bal kéz II. ujjának (mutatóujj) csúcscrészén pontszerű, szúrt seb gyógyult bemeneti nyílása látható, melyben idegentest sejthető. Ezt követően egy kb. 6 mm hosszúságú tűhegyet távolítottak el a bal kéz mutatóujjából. A seb ellátását követő javallatban előírták, hogy a felperes ne dolgozzon a teljes sebgyógyulásig. Szövegmű, illetőleg egészségkárosodás (vérmérgezés, fertőzés, gyulladás) nem következett be a felperesnél.
- [4] A felperes nem vagyoni kártérítési igényt terjesztett elő az alperesnél arra hivatkozással, hogy 21 napig nem kapott orvosi ellátást. Az alperes a 2018. december 20-án kelt **35../..36-4/2018.ált. számú** határozatával elutasította a felperes igényét; a határozat indokolása szerint az alperes biztosította a felperes egészségügyi állapotának megfelelő ellátást.

- [5] A felperes keresetében kérte az alperes 10 000 000 Ft sérelemdíj megfizetésére történő kötelezését. Hivatkozása szerint az alperes megsértette a testi épséghez és egészséghez való jogát azzal, hogy nem biztosított megfelelő ellátást, pedig jelentős fájdalmai voltak és lázas is volt, majd csupán a baleset után egy héttel vizsgálták meg, ahol munkára alkalmasnak nyilvánították.
- [6] Az alperes érdemi ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Hivatkozása szerint a felperes mindkét alkalommal az egészségügyi állapotának megfelelő orvosi ellátásban részesült az általa szándékosan vagy gondatlanul okozott, egészségkárosodással, szövődménnyel nem járó sérülés miatt.
- [7] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 306 324 Ft perköltséget. Megállapította, hogy 53 095 Ft állam által előlegezett költség és 600 000 Ft le nem rótt illeték az állam terhén marad.
- [8] Az ítélet indokolásában ismertette a büntetés-végrehajtási intézetekben fogvatartott elítéltek és egyéb jogcímen fogvatartottak egészségügyi ellátásáról szóló 8/2014. (XII. 12.) IM rendelet 4. §-ának (1) bekezdését és 9. §-át, míg a személyiségi jogsértés, a sérelemdíj és a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség szabályai közül a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:43. §-ának a) pontját, 2:52. §-ának (1) és (2), továbbá 6:548. §-ának (1) bekezdéseit. Ez utóbbi szerint közigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget akkor lehet megállapítani, ha a kárt közhatalom gyakorlásával vagy annak elmulasztásával okozták, és a kár a rendes jogorvoslással, továbbá a közigazgatási perben nem volt elhárítható.
- [9] Az eljárás során tájékoztatta a feleket, hogy a felperesnek kell bizonyítania, hogy a tű 2018. április 6. napján, a munkavégzés során tört bele az ujjába, az alperes pedig nem biztosított számára megfelelő ellátást, mint ahogy az általa hivatkozott magas lázat és a vérmérgezés veszélyét is, míg az alperesnek kellett bizonyítania, hogy magatartása nem volt felróható. A felperes azonban nem tett eleget e kötelezettségének. A baleseti napló szerint a tű beleszúródott a felperes mutatóujjába, az azonban nem volt megállapítható, hogy az alperes ne biztosított volna számára megfelelő orvosi ellátást. Az alperes által rendelkezésre bocsátott okirati bizonyítékok (egészségügyi füzet) szerint a felperes az alperes házirendje ellenére nem jelezte írásban egészségügyi problémáját, illetőleg, hogy orvosi rendelésen szándékozik megjelenni, holott az erre rendszeresített egészségügyi füzetben minden vasárnap, hétköznaponként pedig az ápolók útján lehetősége lett volna rá. Bár a felperes a személyes meghallgatása során arra hivatkozott, hogy a sérülést követő hétvégi napokon nem biztosítottak a részére egészségügyi ellátást, a perbeli adatok alapján megállapítható, hogy nem szorult sürgősségi ellátásra. Az orvosi ambuláns napló szerint 2018. április 11. és 24. napjain vett részt orvosi rendelésen, az április 11-i alkalommal azonban az alperes orvosa nem tapasztalt érzékenységre, gyulladásra utaló jelet.
- [10] Nem volt igazolható az sem, hogy az utóbb eltávolított tűhegy az üzemi baleset során fúródott a felperes ujjába. A baleseti napló ezt nem tartalmazza, míg a felperest vizsgáló alperesi orvos, dr. **M. J.** arról számolt be tanúvallomásában, hogy elképzelhető, hogy nem üzemi baleset következményeként került oda az a tűhegy, amit utóbb kivettek, a felperes első vizsgálatakor pedig komolyabb probléma nem volt, szúrásos jellegű sérülése volt, de külsérelmi nyomot sem látott, idegentestre utaló jelet pedig bár keresett, nem látta azt igazoltnak, emellett gyulladásra vagy érzékenységre utaló jel sem merült fel. **Sz. E.** alperesi szakápoló elmondta tanúvallomásában, hogy az orvos mindig végez fizikai vizsgálatot tüszúrásos sérülés esetén, ha pedig lázat, gyulladást, egyéb panaszt érzékelnek, rögzítik a vizsgálati lapon. A felperes foglalkoztatásában közreműködő **M. A.**

és **T. L-né** tanúk nem tudtak arról, hogy a tű csak megszurta-e a felperes ujját, vagy bele is tört, azonban számos olyan esetről tudnak, hogy a fogvatartottak szándékosan szúrnak tűt az ujjukba, hogy kivonják magukat a munkavégzés alól. A felperessel együtt fogva tartott R. J. tanú pedig nem tudott érdemi nyilatkozatot tenni.

- [11] A perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint nem bizonyítható, hogy a tűhegy a 2018. április 11-ei vizsgálat előtt került a felperes ujjába, de az sem, hogy e vizsgálat időpontjában az ujjában volt, illetőleg, hogy véletlenül vagy szándékosan (és milyen irányból) került oda. A szakértői vélemény azonban egyértelműen rögzíti, hogy nincs arra utaló jel, hogy gyulladás, fertőzés, láz, vérmérgezés alakult volna ki, az idegen test eltávolításáról készített leleten rögzítettek szerint is a szúrt seb bemeneti nyílása gyógyult volt, nem írtak le gyulladásra, fertőzésre utaló jelet. A szakvéleményben rögzítettek szerint a felperesnél nagy valószínűséggel semmiféle szövődmény vagy egészségkárosodás nem következett be.
- [12] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el bizonyítékként a felperes korábbi zárvatársa, **L. L.** elfogult tanúvallomását, akinek egyes állításai az okirati bizonyítékokkal, de még a felperesi nyilatkozattal is ellentétesek voltak. E tanú vallomása szerint ugyanis a felperes semmilyen orvosi, így kórházi ellátást sem kapott az alperesi intézetben, a tű bent maradt az ujjában. A felperes és a tanú azzal kísérte meg feloldani az ellentmondásokat, hogy a tanú azért nem tud az idegen test eltávolításáról, mert korábban elkerült a közös zárvatárból, holott a tanú és a felperes 2018. február 14-től április 27-ig voltak zárvatársak. A felperes azon nyilatkozata is valótlán volt, hogy úgy tudta kiharcolni az egészségügyi ellátást, hogy 2018. április 25. körül parancsnoki meghallgatást kért, mivel az alperes bizonyította, hogy a felperes már az üzemi balesetet megelőzően, 2018. április 5. napján kérte a parancsnoki meghallgatást, amely így nem állhatott összefüggésben a sérüléssel vagy annak egészségügyi ellátásával. A felperes e meghallgatáson egy átszállítási kérelem elutasítását sérelmezte, valamint panasszal élt az egészségügyi ellátással kapcsolatban, és ez alapján az alperes parancsnoka rendelkezett a felperes egészségügyi előállításáról: az ezt követő, 2018. április 24-i orvosi rendelésen utalták sebészetre a felperest. Mindezek alapján az alperes felróható és jogellenes magatartása nem volt megállapítható, és az sem, hogy felperesnek ebben az időszakban magas láza volt, illetőleg felmerült a vérmérgezés, szepszis veszélye.
- [13] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 95. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján állapította meg, hogy a felperes teljes személyes költségmentessége miatt 53 095 Ft állam által előlegezett költség és 600 000 Ft le nem rótt eljárási illeték az állam terhén marad. Teljes egészében pervesztes félként ugyanakkor a felperes köteles megfizetni a pernyertes alperes 6324 Ft tanúdíjból és jogi képviselői munkadíjból álló perköltségét a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján. Ez utóbbi összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (6) bekezdése alapján határozta meg mérsékelt, 300 000 Ft összegben; arányban az alperes jogi képviselője által kifejtett munkával.
- [14] A felperes fellebbezett az ítélet ellen, amelyben kérte az ítélet keresetnek megfelelő megváltoztatását, és az alperes perköltségben való marasztalását. Felülbírálati jogkörként a Pp. 369. §-a (3) bekezdésének a), c) és d) pontjaira hivatkozva kérte annak megállapítását, hogy a kezéből kivett törött tűhegy azonos az őt 2018. április 6-án megszuró tűheggyel. Álláspontja szerint abból a két tényből, hogy 2018. április 6-án egy varrott tű megszurta az ujját, 2018. április 27-én pedig eltávolítottak egy tűhegyet ebből az ujjából, a normális világ normális logikája szerint nem következhet, hogy a két tű nem egyezik meg. Minden alapot nélkülöz az alperes bizonyíték nélküli érvrendszere, amely szerint a felperes is beleszúrhatta a tűt az ujjába. E hivatkozás egyrészt

megfordítja a bizonyítási terhet, és az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a felperes okozta a sérülését, amelyre egyes tanúk konkrétum nélküli, szóbeszédre alapozó, kifejezetten nem a felperesre vonatkozó nyilatkozatai nem szolgálhatnak elegendő bizonyítékkal. Másrészt nem is lett volna erre lehetősége, mivel fegyházbüntetésre ítéltként nem volt lehetősége varrógépet csempészni a zárkájába, ugyanakkor a seb mélysége miatt nagy erejű beszúrás lett volna szükséges, amit csak varrógép ejthet. De még arra sincs lehetősége, hogy tűt csempésszen a zárkájába, mint ahogy arra sem, hogy ezt később maga szúrja be, úgy, hogy annak nincs is bemeneti sebe. A felperest vizsgáló valamennyi orvos egy bemeneti sebről beszélt, a megállapított tény pedig az, hogy volt egy baleset, amely vérző sérülést okozott, amely sérülésnek volt látható nyoma. Az alperes orvosai nem tudták kivenni a tűt a felperes ujjából, civil egészségügyi segítség kellett hozzá. Ha a felperes maga helyezte volna el a tűt az ujjában, az egyrészt bemeneti sebet, másrészt felülethez közeli sérülést eredményezett volna, amelyet az alperes orvosai könnyedén eltávolítottak volna. Az alperes nem adott magyarázatot arra, hogy hogyan történhet meg, hogy az eszköz nélküli, zárkába zárt felperes egy olyan tűt helyez el a testében, amely nem jár bementi sebbel, ugyanakkor az alperes orvosai nem tudják eltávolítani, márpedig az ítélet szerint ennek kellett volna történnie. Az ítéletből adódó logikai következtetés lehetetlen eseményt eredményez, azaz az ítéletben téves következtetést vontak le a rendelkezésre álló tényekből. Ezzel szemben a helyes következtetés az, hogy a tű 2018. április 6-án került a felperes ujjába, és azt 2018. április 27-én vették ki.

- [15] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Kiemelte, hogy a baleseti napló kifejezetten tűszúrást említ, beletörésre utaló bejegyzést azonban nem. A pénteken történt üzemi balesetet követő hétvégén nem merült fel olyan körülmény, amely a felperes sürgősségi ellátását indokolta volna, azt követően pedig a hétköznapi orvosi alapellátás igénybevételére szolgáló füzetben nem tett bejegyzést egy alkalommal sem, ennek ellenére szóbeli jelzése alapján ellátták 2018. április 11-én. Dr. M. J. tanúvallomása és az alperesi egészségügyi rendszer bejegyzése szerint nem észlelt idegen testet a felperes ujjában, de gyulladásra, érzékenységre utaló jelet sem, mint ahogy lázas állapotra, vérmérgezésre utaló jel sem ekkor, sem azt követően nem merült fel. A felperes a parancsnoki meghallgatás 2018. április 25-i időpontjáig minden munkanapon dolgozott, így fennállt a lehetősége, hogy akár véletlenül, akár szándékosan tűhegy kerüljön az ujjába az ezt követő időszakban. A beszerzett orvosszakértői vélemény pedig egyrészt nem minősíti sürgősnek az idegen test eltávolítását, másrészt a felperesnél egészségkárosodás nem állapítható meg. A felperes nem tudta igazolni, hogy tű tört az ujjába az orvosi ellátást megelőzően, de azt sem, hogy emiatt négy napig volt láza, az ujjá megduzzadt, gyulladt volt és fennállt a vérmérgezés veszélye, nem bizonyította az egészségi állapotában bekövetkezett hátrányos változást és azt sem, hogy ez az alperesi tevékenységgel vagy mulasztással összefüggésben következett be. Ezzel szemben az alperes igazolta, hogy a felperes orvosi ellátása megtörtént a szabályszerű jelentkezés elmulasztása ellenére is, míg a kirendelt szakértő nem állapította meg mulasztást vagy jogsértést a terhére, azaz az alperes tevékenységével kapcsolatban, olyan súlyú nem vagyoni sérelem nem érte a felperest azzal okozati összefüggésben, amely sérelemdíj megítélését indokolná.
- [16] A fellebbezés megalapozatlan.
- [17] Az elsőfokú bíróság lefolytatta a felek által felajánlott bizonyítást, és - a fellebbezés felülbírálati jogkört megalapozó hivatkozásaitól eltérően - okszerűen állapította meg a tényállást a bizonyítás eredményeként, abból pedig helytálló jogi következtetésre jutott, és megalapozottan utasította el a keresetet. Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával, az elsőfokú bíróság döntésének felülmérlegelésére nem látott indokot, ugyanakkor a fellebbezésben foglaltak miatt szükséges utalni az alábbiakra.

- [18] A Ptk. elsőfokú ítéletben a fentiek szerint idézett 6:548. §-ának (1) bekezdése alapján (a 9. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldalán rögzített bizonyítási kötelezettségnek megfelelően) a felperesnek kellett bizonyítania az alperes mulasztását és az ezzel okozatos károsodását, ennek alapjaként pedig azt is, hogy az idegen test az üzemi balesetből maradt vissza. E bizonyítási teher a fellebbezési érveléstől eltérően nem fordult meg azért, mert az alperes vitatta a felperes károsodással kapcsolatos előadását (amely szükségszerűen jelenti, hogy álláspontja szerint a károsodás nem a felperes előadásának megfelelően történt). A felperes post hoc (utána-miatta) érvelésével szemben az alperesi mulasztás és az okozati összefüggés bizonyítottságát nem teremti meg - az ellenfél vitatása mellett - pusztán az, hogy a felperes előadása megfelel a „normális logikának”. A felperes bizonyítási érdeke volt ugyanis, hogy a bíróság ne csupán logikusnak, hanem valósnak is elfogadja tényállításait [Pp. 265. §-ának (1) bekezdése].
- [19] Saját, önmagában bizonyítóerővel nem rendelkező nyilatkozatán kívül azonban - a fellebbezésben sem vitatottan helytállóan kirekesztett, **L. L.**től származó tanúvallomás kivételével - egyetlen bizonyíték sem támasztotta alá azt a hivatkozását, hogy az idegen test az üzemi baleset során maradt vissza. Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet helytálló indokait szükségtelenül meg nem ismételve utal arra is, hogy arra vonatkozó peradat sem merült fel, hogy a felperes által hivatkozott tű egyáltalán eltört volna, és emiatt ki kellett cserélni, de önmagában az is gyengítette a felperes előadását, hogy saját előadása szerint is folytatta a munkát az üzemi balesetet követően, azaz továbbra is igénybe vette azt az ujját, amelyben hivatkozása szerint már az üzemi balesettől kezdve egy 6 mm-es idegen test volt, amelyet az sem magyaráz, hogy a **B. F. és B.** részéről 13. sorszám alatt megküldött (becsolt formájában nem hiteles, de a felperes által kétségbe nem vont) orvosi iratok szerint a felperes bal mutatóujjába korábban már két alkalommal tört varrótű: 2017. október 10. és 2018. február 16. napjain, azaz számára az ilyen jellegű sérülés nem ismeretlen.
- [20] A felperes tényyszerűen utalt arra, hogy az idegen test eltávolítása során 2018. április 27-én kiállított egészségügyi dokumentáció szerint a bementi nyílás gyógyult volt. Az aggálymentes orvosszakértői vélemény elkészítésében közreműködő ortopéd-traumatológus szakkonzultáns véleménye szerint ebből mindössze annyi állapítható meg, hogy a sérülés nem volt friss 2018. április 27-én, azonban a sérülés pontos ideje nem határozható meg (34. sorszámú szakkonzultánsi vélemény 2. oldal), így orvosszakértői szempontból az sem, hogy az idegen test a 2018. április 11-i alperesi vizsgálat előtt a felperes ujjában lett volna (33. sorszámú szakértői vélemény 5. oldal). Mivel a felperes nem vitásan az üzemi balesetet, majd a 2018. április 11-i vizsgálatot követően is dolgozott, újból elszenvedhette (immáron mintegy fél év alatt negyedszer) e típusos sérülést, ezért az orvosszakértői vélemény sem támasztotta alá a felperes bizonyítatlan tényállítását. Az elsőfokú bíróság a bizonyítatlanság következményeként [ugyancsak a Pp. 265. §-ának (1) bekezdése alapján] pedig nem állapíthatott meg mást, mint hogy az idegen test nem a 2018. április 11-i vizsgálatot megelőzően került a felperes ujjába, azaz az alperest mulasztás nem terheli.
- [21] Az ítélet tábla a kifejtett okok miatt helyben hagyta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján.
- [22] A másodfokú eljárásban is pernyertes alperes nem számított fel másodfokú perköltséget, ezért arról nem kellett határozni.
- [23] Az állam a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése alapján viseli a költségmentességben részesült felperes eredménytelen fellebbezésével felmerült jogorvoslati illetéket.

Debrecen, 2021. február16.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Árok Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

-kiadó-